

Årets rytter 2018 – Jens Gravesen

Målet nået efter Sverige Tempot 2014

Hvornår og hvordan startede din cykel-karriere?

Jeg har altid cyklet som transport og har aldrig ejet en bil. Allerede som dreng kørte jeg, hvad jeg dengang syntes var lange ture, på cykel, rundt om Esrum sø, rundt om Arresø og andre ture fra Gadevang nord for Hillerød. I mange år boede jeg på Amager og fik al den motion jeg behøvede, ved at køre de 18 km til og fra arbejde på DTU i Lyngby. Da jeg flyttede til Sorgenfri, havde jeg pludselig kun 3 km til arbejde og efter kort tid begyndte jeg, at puste, når jeg skulle op ad bakke. Jeg begyndte så, at løbe i Dyrehaven et par gange om ugen sammen med nogle kollegaer og vi løb også Eremitageløbet, BT Halvmarathon og DHL Stafetten. Det var min motion indtil jeg i 2006 fik en hælspore og ikke kunne løbe mere. I 2007 købte jeg så min første racercykel, hvad jeg havde drømt om som dreng. Samme år kørte jeg Sjælland Rundt, som var det eneste motionsløb jeg dengang havde hørt om, og Fyn Rundt. Udover brevet'er har jeg siden kørt Grejdalsløbet, Melfar, Aarhus-København, La Marmotte, Tour de Mont Blanc, Gran Fondo i København og Versilia samt L'Eroica Gaiole og L'Eroica Britannia.

Hvordan kom du i kontakt med ARD?

Efter, at have kørt Sjælland Rundt og Fyn Rundt i 2007 og 2008, ledte jeg på nettet efter andre motionsløb og faldt over beskrivelser af PBP, jeg fandt i den forbindelse også ARD. PBP lød helt vildt og fascinerende, så jeg meldte mig i foråret 2009 ind i ARD for, at køre PBP i 2011. Det var en tre års plan; men allerede samme år kørte jeg SBS uden problemer, selvom jeg havde været meget træt, da jeg kørte min første 400 km og min første 600 km. Efter PBP i 2011 var jeg hooked og har siden kørt superbrevet'er i Italien, England, Sverige, Tyskland, USA og Spanien. Det er i min verden en fantastisk måde, at opleve et landskab på.

Din bedste oplevelse på cykel?

Det er svært, der er mange. Hvis jeg skal nævne én, så er det måske, da jeg under 1001 Miglia i 2012 en tidlig morgen kørte op ad et bjerg, nåede passet og kunne se ud over det blå Middelhav, det var en kosmisk oplevelse.

Din værste oplevelse på cykel?

Det må nok være, da jeg i 2017 på vej til, at hente startnummeret til Eroica skred ud på grusvejen og faldt så uheldigt, at jeg brækkede lårbenet. I stedet for, at køre løbet fik jeg en ny hofte på hospitalet i Siena.

Fremtidige planer?

Udover PBP er der i år er 6+6 Isola: en 600 km på Sardinien efterfulgt af en 600 km på Sicilien. Jeg skal også køre Maratona dles Dolmites med min søn og L'Eroica med min svigersøn. Til næste år har jeg tænkt på WAWA (Wild Atlantic Way Audax) i Irland og for tredje gang 1001 Miglia.